



Refleksja ewangeliczna /Mt 5,13–16/

Istnieje w nas naturalna skłonność do zamykania się wśród ludzi, którzy są nam bliscy, których lubimy i z którymi dzielimy wspólne przekonania. Nawet w Kościele nieraz zamykamy się w środowiskach, które nam bardziej odpowiadają.

Ja oczywiście nie chcę marnego słowa powiedzieć przeciwko przynależności do różnych katolickich grup duszpasterskich, modlitewnych czy do różnych ruchów duchowych. Świadczą one o wielkiej żywotności i bogactwie Kościoła. Zarazem byłoby to wielkie nieporozumienie, gdyby jacyś katolicy swoją przynależność do Kościoła sprowadzali całkowicie do związania się ze swoją grupą. Pan Jezus wyraźnie żąda od nas tego, żebyśmy byli Jego świadkami również na zewnątrz, również wobec ludzi i środowisk niewierzących. Jest Jego wolą i Jego życzeniem, żebyśmy byli solą ziemi i światłem świata.

Kościół wiele już cierpiał z tego powodu, że stara się być posłuszny tej woli Pana Jezusa. Ileż to razy słyszeliśmy zarzuty, że niech sobie katolicy uważają, że małżeństwo jest nierozdzielne, ale dlaczego te swoje poglądy chcą narzucić innym. Dlaczego narzucają innym prawa anty-aborcyjne, dlaczego sprzeciwiają się uznaniu związków między homoseksualistami za równoprawne ze związkami małżeńskimi?

Otóż nie chodzi tu o żadne narzucanie, bo przecież prawda o powadze i nierozdzielności małżeństwa nie kształtuje się w grze różnorodnych poglądów, a krzywdy dzieci w wyniku rozvodu rodziców są czymś aż nadto obiektywnym. Również faktem aż nadto obiektywnym, którego nie zmienia żadne przeciwne poglądy, jest to, że aborcja polega na zabiciu małej istoty ludzkiej. Faktem jest również to, że prawa wywierają realny wpływ na decyzje moralne wielu ludzi i dlatego nie jest czymś obojętnym, czy prawo stoi po stronie dobra.

Świadczenie uczniów Chrystusa na rzecz obiektywnej hierarchii wartości to tylko mała cząstka wywiązywania się z nakazu: macie być solą ziemi, macie być światłością świata. Chodzi przede wszystkim o to, żebyśmy w Pana Jezusa wierzyli naprawdę, żebyśmy przez modlitwę i sakramenty i przez wierność Bożym przykazaniom byli z Nim związani. Bo wtedy nawet jeśli o tym nie będziemy myśleli, będziemy jakoś realnie świadkami Chrystusa. Będziemy zarówno solą ziemi, jak światłem świata.

o. Jacek Salij OP
za: teologiapolityczna.pl



Światowy Dzień Chorego



Obchodzony 11 lutego, we wspomnienie Matki Boskiej z Lourdes. Ustanowiony został przez papieża Jana Pawła II w liście skierowanym 13 maja 1992 r. do ówczesnego przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia kard. Fiorenzo Angeliniego w 75. rocznicę objawień fatimskich oraz 11. rocznicę zamachu na jego życie. Papież wyznaczył też datę, kiedy ten dzień ma być obchodzony.

Jan Paweł II we wspomnianym liście zaznaczył, że: ma on na celu uwrażliwienie ludu Bożego i – w konsekwencji – wielu katolickich instytucji działających na rzecz służby zdrowia oraz społeczności świeckiej na konieczność zapewnienia lepszej opieki chorym; pomagania chorym w dowartościowaniu cierpienia na płaszczyźnie ludzkiej, a przede wszystkim na płaszczyźnie nadprzyrodzonej; włączenie w duszpasterstwo służby zdrowia wspólnot chrześcijańskich, rodzin zakonnych, popieranie coraz cenniejszego zaangażowania wolontariatu...

Ogólnoswiatowe obchody tego Dnia odbywają się co roku w jednym z sanktuariów maryjnych na świecie. W 1993 r. główne uroczystości odbyły się w Lourdes i – częściowo – w Rzymie. W kolejnym roku miejscem centralnych obchodów była Jasna Góra.

Ustanowienie przez Ojca Świętego Jana Pawła II Światowego Dnia Chorego stało się wezwaniem do całego Kościoła powszechnego, aby poświęcić jeden dzień w roku modlitwie, refleksji i dostrzeżeniu miejsca tych, którzy cierpią na duszy i na ciele.

Podczas Mszy św. kapłani udzielają sakramentu namaszczenia chorych. Jest to znak sakramentalny zostawiony przez Chrystusa jako narzędzie uświęcenia naszego cierpienia. Przez ten sakrament Chrystus chce nam pokazać, że cierpienie nie musi człowieka niszczyć, może go doskonalić. W ten sposób Chrystus nadał ludzkiemu cierpieniu sens.

W 2023 r. obchody Światowego Dnia Chorych odbywają się po raz trzydziesty pierwszy. Ich temat został zaczerpnięty z Ewangelii św. Łukasza: *Miej o nim staranie* (Łk 10,35). Współczucie jako synodalna realizacja uzdrowienia.

Warto w tym dniu zainteresować się chorym sąsiadem i w miarę możliwości pomóc mu dotrzeć do kościoła.

K.H.-Sz.

PONIEDZIAŁEK 06.02

- 06:30** + Teodozja Madej (od rodziny Pudów z Baranowa)
07:00 O łaskę wiary i nawrócenia dla męża Jana
08:00 + Leszek Okoński (od koleżanek i kolegów z pracy)
18:30 + Kazimierz Wojtaszek – msza gregoriańska

WTOREK 07.02

- 06:30** Zmarli z rodziny Michalaków, Pietrzyków, Jahnów i dusze w czyśćcu cierpiące
07:00 + Mieczysław Kotarba
08:00 + Kazimierz Wojtaszek – msza gregoriańska
18:30 + Aniela Konik (od Haliny i Jana Damasiewiczów)

ŚRODA 08.02

- 06:30** + Krzysztof Stachak (od brata Adama z żoną i córkami)
07:00 + Kazimierz Wojtaszek – msza gregoriańska
08:00 + Kazimierz Burek w 2. rocznicę śmierci
18:30 Zbiorowa w intencjach Nowenny do MBNP

CZWARTEK 09.02

- 06:30** + Kazimierz Wojtaszek – msza gregoriańska
07:00 + Jadwiga Welna (od Ewy i Łukasza Turakiewicz)
08:00 O Boże błogosławieństwo dla Michała i Frania
18:30 Dziękczynna z prośbą o dalsze błogosławieństwo dla Zofii i jej rodziny

PIĄTEK 10.02

- 06:30** + Lucyna Garbowska (od rodziny Migasów)
07:00 + Kazimierz Wojtaszek – msza gregoriańska
07:00 + Józef Jagocki – 25. rocznica śmierci
08:00 + Janina Pruta – 2. rocznica śmierci
18:30 Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i potrzebne łaski dla Jakuba w 28. rocznicę urodzin

SOBOTA 11.02

- 06:30** + Aniela Konik (od Alicji i Stanisława Damasiewicz z Mogilna)
07:00 + Kazimierz Wojtaszek – msza gregoriańska
08:00 O radość życia wiecznego dla + Władysława Głogowskiego w 34. rocznicę śmierci i zmarłych rodziców
08:00 + Zofia i Mieczysław Lewiccy, +Maria Kalisz i zmarli z rodziny
18:30 + Eugeniusz Brożek – 2. rocznica śmierci

NIEDZIELA 12.02

- 06:30** + Joanna, Antoni, Zdzisław Goldman
08:00 Rezerwacja
09:30 + Józef Filip w 1. rocznicę śmierci
10:00 + Józefa Bochenek w 14. rocznicę śmierci, + Piotr, + Antoni, + Anna
11:00 + Zdzisław Szczeszek – 11. rocznica śmierci
12:30 + Marek Grzywacz w 4. rocznicę śmierci
17:00 + Kazimierz Wojtaszek – msza gregoriańska
18:30 + Dorota Dyduła
20:30 Rezerwacja

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

Solenizantom i Jubilatom tego tygodnia życzymy błogosławieństwa Bożego i opieki Matki Najświętszej.

- ♦ Dzisiaj, jak w każdą pierwszą niedzielę miesiąca, Zespół Charytatywny zbiera po Mszach św. datki na **kuchnię św. Jadwigi** dla ubogich. Bóg zapłać za dar serca.
 - ♦ W czwartek 8 lutego zapraszamy na nabożeństwo ku czci **naszej patronki św. Jadwigi Królowej** o godz. 18:00. Jak co miesiąc, będziemy się modlić głównie o rozeznanie powołania przez ludzi młodych. Odczytywać będziemy również prośby indywidualne zapisane na kartkach, które przez cały miesiąc można wrzucać do skrzynki przy figurze św. Jadwigi. Na koniec udzielane jest indywidualne błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem. Serdecznie zapraszamy.
 - ♦ W przyszłą niedzielę przedstawiciele Fundacji Inicjatyw Lokalnych i Ekonomii Społecznej – **Charity Polska** prowadzić będą kwestę przy naszym kościele. Misją Fundacji jest aktywizacja zawodowa osób z niepełnosprawnościami zagrożonych wykluczeniem. Fundacja prowadzi placówki aktywizacyjne w postaci tzw. sklepów charytatywnych, gdzie osoby cierpiące na takie schorzenia jak choroby psychiczne, padaczka, zespół Downa czy choroby somatyczne znajdują przyjazne, dopasowane do swoich możliwości miejsce pracy.
 - ♦ Za tydzień będzie przy kościele możliwość nabycia **miodu**.
 - ♦ Wszystkim wypoczywającym życzymy na drugi tydzień **ferii** udanego i bezpiecznego odpoczynku.
 - ♦ Polecamy również Miłosierdziu Bożemu naszych parafian, którzy w ostatnim czasie odeszli do wieczności. Są to **śp.: Jan Jasiński** (l. 91) z ul. Stachewicza 35B, **Zofia Majewska** (l. 78) z ul. Stachewicza 25, **Piotr Błaszczak** (l. 90) z ul. Krowoderskich Zuchów 26 oraz **Mieczysława Trybuła** (l. 86) z ul. Palacha 7.
- Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie.*



KALENDARZ LITURGICZNY TYGODNIA:

PONIEDZIAŁEK 06.02

św. Pawła Miki i towarzyszy, męczenników
 Rdz 1,1–19; Ps 104;
 Mk 6,53–56

PIĄTEK 10.02

św. Scholastyki, dziewicy
 Rdz 3,1–8; Ps 32;
 Mk 7,31–37

WTOREK 07.02

Rdz 1,20–2,4a; Ps 8;
 Mk 7,1–13

SOBOTA 11.02

NMP z Lourdes
 Rdz 3,9–24;
 Ps 90;
 Mk 8,1–10

ŚRODA 08.02

Rdz 2,4b–9,15–17; Ps 104;
 Mk 7,14–23

NIEDZIELA 12.02

Syr 15,15–20;
 Ps 119;
 1 Kor 2,6–10;
 Mt 5,17–37

CZWARTEK 09.02

Rdz 2,18–25; Ps 128;
 Mk 7,24–30

TO JEST GRANE



W dniu dzisiejszym usłyszemy utwór chyba najbardziej znanego i cenionego kompozytora – Jana Sebastiana Bacha. Preludium a-moll, BWV 543. Do tej pory przedstawiliśmy dzieła kompozytorów, którzy czerpali inspiracje z Bacha, dlatego dziś wybrzmi jeden z bardziej poruszających, a zarazem wirtuozowskich utworów. Sam kompozytor pisał w epoce baroku, urodził się w Eisenach (Niemcy). Zmarł w 1750 roku w Lipsku. W młodości jeździł do Lubeki słuchać gry Dietricha Buxtehudego, którego utwory całkiem niedawno można było usłyszeć w naszym kościele. Opisując dzieła i życie tego wybitnego kompozytora można zapisać tysiące stron i poświęcić setki godzin na analizę. Warto jednak podkreślić, że to bez wątpliwości kompozytor, którego dzieła organowe i religijne są prawdziwą sztuką. Dziś wybrzmi preludium, które w swej dramaturgii jest tak naprawdę wirtuozowskim oraz wymagającym technicznie utworem. Jest ono wstępem do rozbudowanej fugi, która zostanie zaprezentowana podczas kolejnych niedziel.

P.K.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO NA XXXI ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

(11 lutego 2023 r.)

Miej o nim staranie

Współczucie jako synodalna realizacja uzdrowienia

Drodzy bracia i siostry!

Choroba jest częścią naszego ludzkiego doświadczenia. Może jednak stać się czymś nieludzkim, jeśli jest przeżywana w izolacji i opuszczeniu, jeśli nie towarzyszy jej troska i współczucie. Gdy podążamy naprzód wspólnie, czymś normalnym jest to, że ktoś może poczuć się źle, że będzie musiał się zatrzymać z powodu zmęczenia lub jakiegoś zdarzenia po drodze. To właśnie wówczas, w tych chwilach, widać, jak idziemy: czy jest to rzeczywiście *podążanie razem*, czy też idziemy tą samą drogą, ale każdy na własną rękę, dbając o swoje interesy i pozwalając, aby inni „dali sobie radę”. Dlatego w ten XXXI Światowy Dzień Chorego, w trakcie trwającego procesu synodalnego, zapraszam was do refleksji nad tym, że właśnie poprzez doświadczenie słabości i choroby możemy nauczyć się podążać razem zgodnie ze stylem Boga, który jest bliskością, współczuciem i czułością.

W Księdze Proroka Ezechiela, w wielkiej wyroczni, która stanowi jeden z głównych punktów całego Objawienia, Pan mówi w następujący sposób: *Ja sam będę pasł moje owce i Ja sam będę je układał na legowisko – wyrocznia Pana Boga. Zagubioną odzyskam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skałeczoną opatrę, chorą umocnię, [...] będę pasł sprawiedliwie* (34,15–16). Doświadczenia zagubienia, choroby i słabości stanowią oczywiście część naszej drogi; nie wykluczają nas z Ludu Bożego, przeciwnie, wprowadzają nas w centrum uwagi Pana, który jest Ojcem i nie chce stracić po drodze nawet jednego ze swoich dzieci. Chodzi więc o to, by uczyć się od Niego, aby naprawdę być wspólnotą, która podąża razem, zdolną do tego, by nie dać się zarazić kulturą odrzucenia.

Jak wiecie, encyklika *Fratelli tutti* proponuje zaktualizowane odczytanie przypowieści o dobrym Samarytaninie. Wybrałem ją jako element kluczowy, jako punkt zwrotny, aby móc wyjść z *cienia zamkniętego świata i myśleć o stwarzaniu świata otwartego* (por. nr 56). Istnieje bowiem głębokie powiązanie między tą przypowieścią Jezusa a wieloma sposobami, jakimi neguje się dzisiaj braterstwo. W szczególności fakt, że osoba pobita i okradziona zostaje *porzucona* przy drodze, ukazuje stan, w którym pozostawiono zbyt wielu naszych braci i siostr w chwili, gdy najbardziej potrzebują pomocy. Nie jest łatwo odróżnić, które ataki na życie i jego godność wynikają z przyczyn naturalnych, a które są spowodowane niesprawiedliwością i przemocą. Istotnie, poziom nierówności i dominacja interesów wąskiego grona osób dotyka obecnie każdego środowiska ludzkiego w takim stopniu, że trudno uznać jakiegokolwiek doświadczenie za „naturalne”. Wszelkie cierpienie odbywa się w „kulturze” i pośród jej sprzeczności.

Ważne jest tu jednak rozpoznanie stanu samotności, opuszczenia. Chodzi o okrucieństwo, które można przezwyciężyć wcześniej niż jakkolwiek inną niesprawiedliwość, ponieważ – jak opowiada przypowieść – do jego wyeliminowania wystarczy chwila uwagi, wewnętrzny ruch współczucia. Dwóch przechodniów, uważanych za osoby religijne, widzi ranego i nie zatrzymuje się. Jednak trzecia, Samarytanin, będący obiektem pogardy, jest poruszony współczuciem i zajmuje się tym nieznanym przy drodze, traktując go jak brata. Czyniąc to, nawet o tym nie myśląc, zmienia stan rzeczy, stwarza świat bardziej braterski.

dokończenie na str. 4



BIULETYN DUSZPASTERSKI
bezpłatny tygodnik parafialny

REDAKCJA BIULETYNU

Ks. M. Hajdyła, K. Herej-Szymańska,
A. Gorczyca, M. Kot-Panek,
M. Szymańska

teksty: ks. Mirosław Czapla, I. Korohoda,
D. Kotas, Ł. Kwiecień,
dział reklam: D. Kotas

Parafia nie odpowiada za treść
publikowanych reklam

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA

pw. Św. Jadwigi Królowej
ul. Łokietka 60, 31-334 Kraków
tel.: +48 12 637 14 15
fax: 638 71 52

konto: 49 1020 2906 0000 1702 0086 1682

e-mail: swietajadwiga@diecezja.pl

www.swietajadwiga.diecezja.pl

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH

dni zwykłe: 6:30, 7:00, 8:00, 18:30
nd. i święta: 6:30, 8:00, 9:30, 10:00,
11:00, 12:30, 17:00, 18:30, 20:30

DUSZPASTERZE

proboszcz: ks. Marek Hajdyła
wikariusze: ks. Norbert Sarota,
ks. Paweł Sułko, ks. Michał Kowalcze

rezydenci: ks. Prałat Jan Dziasek,
ks. Dariusz Oko, ks. Stanisław Molendys,
ks. Mirosław Czapla, ks. Włodzimierz Sywak

KANCELARIA PARAFIALNA

pon.-sob.: 10:00-11:00
pn., wt., czw.: 16:00-18:00
nd. i święta: kancelaria nieczynna

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO NA XXXI ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

dokończenie ze str. 3

Bracia, siostry, nigdy nie jesteśmy gotowi na chorobę. A często nawet do przyznawania się, że jesteśmy coraz starsi. Boimy się bezbronności, a wszechobecna kultura rynkowa popycha nas do tego, by jej zaprzeczać. Dla kruchości nie ma miejsca. A zło, wdzierając się w nasze życie i atakując nas, powala nas nieprzytomnych na ziemię. Może się więc zdarzyć, że inni nas opuszczą, albo że wydaje nam się, iż musimy ich porzucić, aby nie czuć wobec nich ciężaru. Tak zaczyna się samotność i zatruwa nas gorzkie poczucie niesprawiedliwości, dla której nawet Niebo zdaje się zamykać. Rzeczywiście, trudno nam trwać w pokoju z Bogiem, gdy niszczy się nasze relacje z innymi i z samym sobą. Dlatego tak ważne jest, także w odniesieniu do choroby, aby cały Kościół skonfrontował się z ewangelicznym przykładem dobrego Samarytanina, aby stać się wartościowym „szpitalem polowym”; jego misja bowiem, zwłaszcza w okolicznościach historycznych, które przeżywamy, wyraża się w sprawowaniu opieki. Wszyscy jesteśmy delikatni i wrażliwi; wszyscy potrzebujemy tej współczującej uwagi, która potrafi się zatrzymać, zbliżyć, uzdrowić i podnieść. Sytuacja, w jakiej znajdują się chorzy jest więc apelem, który przerywa obojętność i spowalnia krok tych, którzy idą naprzód, jakby nie mieli sióstr i braci.

Światowy Dzień Chorego nie wzywa bowiem jedynie do modlitwy i bliskości z cierpiącymi; ma również na celu uwrażliwienie Ludu Bożego, instytucji służby zdrowia i społeczeństwa obywatelskiego na nowy sposób wspólnego podążania naprzód. Przytoczone na początku prorocstwo Ezechiela zawiera bardzo surowy osąd priorytetów tych, którzy sprawują nad ludźmi władzę ekonomiczną, kulturalną i wykonawczą: *Nakarmiliście się mlekiem, odzialiście się wełną, zabiliście tłuste zwierzęta, jednakże owiec nie paśliście. Słabej nie wzmacnialiście, o zdrowie chorej nie dbaliście, skaleczonej nie opatrywaliście, zabłąkanej nie sprowadziliście z powrotem, zagubionej nie odszukiwaliście, a z przemocą i z okrucieństwem obchodziliście się z nimi* (34,3–4). Słowo Boże jest zawsze oświecające i aktualne. Nie tylko w oskarżaniu, ale także w tym, co proponuje. Zakończenie przypowieści o dobrym Samarytaninie sugeruje nam bowiem, w jaki sposób realizowanie braterstwa, zapoczątkowane przez spotkanie twarzą w twarz, może być poszerzone na zorganizowaną opiekę. Gospoda, karczmarz, pieniądze, obietnica wzajemnego informowania się o stanie chorego (por. Łk 10,34–35): to wszystko każe nam myśleć o posłudze kapłanów, pracy personelu służby zdrowia i opieki społecznej, zaangażowaniu członków rodzin i wolontariuszy, dzięki którym każdego dnia, w każdej części świata dobro przeciwstawia się złu.

Lata pandemii zwiększyły nasze poczucie wdzięczności wobec tych, którzy każdego dnia pracują na rzecz zdrowia i badań. Ale nie wystarczy wyjść z tak wielkiej zbiorowej

tragedii poprzez uhonorowanie bohaterów. Covid-19 wystawił na próbę tę wielką sieć naszych umiejętności i solidarności oraz ukazał strukturalne ograniczenia istniejących systemów opieki społecznej. Wdzięczności musi zatem towarzyszyć aktywne poszukiwanie w każdym kraju strategii i środków, aby każdy człowiek miał zagwarantowany dostęp do opieki i podstawowe prawo do zdrowia.

Miej o nim staranie (Łk 10,35) – zaleca gospodarzowi Samarytanin. Jezus powtarza to także każdemu z nas, a na koniec napomina: *Idź, i ty czyni podobnie!* Jak podkreśliłem we *Fratelli tutti*, „przypowieść ta ukazuje nam, przy pomocy jakich inicjatyw można odbudować wspólnotę, poczynwszy od mężczyzn i kobiet, którzy utożsamiają się z kruchością innych, którzy nie pozwalają na budowanie społeczeństwa wykluczenia, ale stają się bliźnimi, podnosząc upadłych i przywracając ich społeczeństwu, aby dobro było wspólne” (n. 67). Istotnie *zostaliśmy stworzeni do pełni, którą można osiągnąć tylko w miłości. Życ obojętnie w obliczu cierpienia, to nie jeden z możliwych wyborów* (n. 68).

Także 11 lutego 2023 r. patrzymy na sanktuarium w Lourdes jak na prorocstwo, lekcję powierzoną Kościołowi w sercu współczesności. Liczy się nie tylko to, co działa i nie tylko ten, kto produkuje. Osoby chore znajdują się w centrum Ludu Bożego, postępując razem z nim jako prorocstwo ludzkości, w której każdy jest cenny i nikogo nie wolno odrzucać.

Wstawiennictwu Maryi, Uzdrawieniu Chorych, zawieram każdego z was, którzy jesteście chorzy; was, którzy opiekujecie się nimi w rodzinie, poprzez pracę, badania naukowe i wolontariat; was, którzy angażujecie się w nawiązywanie osobowych, kościelnych i obywatelskich więzi braterstwa. Wszystkim serdecznie przekazuję moje apostołskie błogosławieństwo.

Rzym, u św. Jana na Lateranie, dnia 10 stycznia 2023 roku.

FRANCISCUS

Dobre słowo

Wszelkie niezadowolone z tego, czego nam brak, płynie z braku wdzięczności za to, co posiadamy.

Daniel Defoe



REKLAMA na pokrycie kosztów druku

DRUKARNIA
Paor
ul. Wybickiego 46, 31-302 Kraków
tel. 637 72 92, e-mail: paor@paor.pl
www.paor.pl

OFFSET, SITODRUK, DRUK CYFROWY, SZTANCOWANIE, LAKIEROWANIE UV, ZŁOCENIE

drukujemy: książki, broszury, ulotki, plakaty, wizytówki,
papiery firmowe, teczki, naklejki, etykiety, opakowania

informacje w sprawie reklamy pod nr tel. 603 083 755

miejsce na Twoją reklamę